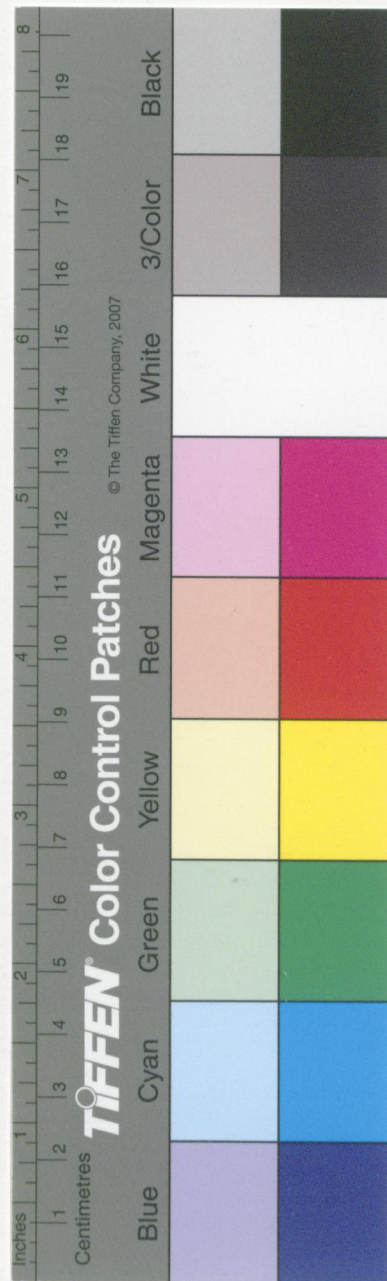

ad galldulnet i skan stora oss. - Hvar
Stockholm själva beläffar, gjorde det, och
min nuvarande Linneestamning, lejon effekten på
mig. Vadert var utloppet i det stora
videt, sloa och kyrkan efterhand i grön
dina vacker silhuetten mot den högt molniga
himlen, men jag kände mig, som vanligt
sedan den 20 aug., så "détaché de la monde",
att jag bara tänkte: hvar angår och detta
mig. Det är en alldeles underlig känsla,
dumma att gå omkring som en död i en
verld som för varit intressant men som
nu får vara och intressera andra. - Vi
gingo till en badinrättning och därifrån
såg några lantbruk: Man får and köpa en
flor för att köpa svarta halvdrakar och
någon svart en svart paraply. Jag stod och
väntade på en som gick in för att köpa
flor, då en halfgjennål för med pinne
gick förbi mig på Bonnhagens torg och fixerade
mig skrytet. Slutligen såg hvar: är det inte
hr Edelfelt, presentera sig som för Berenmetz

behlager var lördag (ty skan har kommit ut under
tiden) frågar om Adm, beordra skulle myskets
o.s.o. o.s.v. - Det oömblick efteråt sågo vi
en folksamling på G. Å. tor. De stod och gapade
på en tidningsförstär. Om om min förväning
då jag såg att de störde på - kammars portier,
det jag vitat "enkom för Idun"-på originalet.
Jag gick in i butiken, där förhen helia från
hvar Edelfelt och såg hvar Nodling och portier
g. frimj exponeras i förstär. Förhen himlas sig
alltör bort portier. Samtidigt såg jag i pers.
Duktionen som är utav och retoulerad och
som för en snipst dag öfver Muren, som
Manus själv skulle ha grävt sig öfver.
Sedan gick vi upp längs Birgerfargatan för
att se på de nyart huren men intet gån
upp mot Pohjolas. Sedan 1897 förför
denna Stockholmstid resurter gemmel-
snadig, ungefär som myt. Nationshuset -
då det smått och mager. Jag har tänkt
gå till fästa Hermanus Sant och upp

Vi æto miste jo i Operakirken d. vi
 træffar Henrik Palme med sin, og den
 halve antalet af tænder vore finnar.
 Tusen tak skal vi ha for andni der efter
 hus og hem og barn. Vi ær ænd bra sunde
 og kan jo gaa lifatt litlet mindre bittent
 for os i samtiden så vi min ætatslæng
 lifej så kunsomt som jo nu fristaten sig.
 - Et græstigt monument af en solen Skildsen
 af Bøjensen kan jo stå. Orlundtids vording
 der som var det af Skienberg. Vi kellen
 de lidt - Ma bra og Gud vare med os.
 Eder Aue.

